Армежникъ, -ци. м. единъ видъ ~~крупни~~ присади, които правятъ на армея 2) слабъ, неспособенъ човѣкъ

Армея, с. (~~отъ арми, арпи, зеленица~~) разсолъ, прѣсолъ; кисело, кисели зелье, зеленица, зелница; прѣтрисена армея, прѣтрисница. прѣносно 1) старъ човѣкъ брадатъ. 2) брадата на старъ човѣкъ. = бабъръ, бръзая ~~= бабъръ, бръзая~~ ще ти натори армеята

Армеяни чорба, с. сокъ.

Арменецъ, -енка = Ермененцъ

Армия, с. сборъ отъ всички родове войска, прѣдводени отъ единъ начялникъ

Армоника, музикално орѫдие

Армония,

Армянъ им. соб. мѫж. армянка — зренско. Армянчовци. село.

Арнаутинъ, — тка; житель на Албания, албанецъ, арбанасъ.

Арнаутлукъ, м. Албания

Арнаутски, по арнаутски, както арнаутинъ.

~~Арнаутщина, с. своенравно на арнаутинъ~~ ?

Арнисвамъ, -рнисвамъ, напущамъ отъ работа, спирамъ, прѣсѣвамъ да работя.

~~Арнисвамъ (-сувамъ) арнисамъ, ся, напущамъ отъ работа спирамъ да работя, прѣставамъ~~

Арно = харно

Ароматенъ, -нна, -но прил. отъ (на) ароматъ, ~~на ароматъ~~ своенравенъ на ароматъ.

~~Ароматический, -ска, -ско, прил. вѣрно. = ароматенъ~~

Ароматический, -ска, -ско прил. що издава ароматъ; благовоненъ.

Ароматъ, -та, м. цвр. 1) течно благовонно вещество. 2) всякой благоприятенъ дѫхъ, миризма.

~~Арпагонъ, "баща Арпагонъ" изв. богоносов. лице, хлѣбникъ.~~

~~Арпадженъ с. разсадъ на червенъ лукъ~~; лучица; чова кость се образува отъ дѣлото ~~рада~~, и носи се прѣсарда

Арпалама с. прѣдобие на конь

Арпаладисвамъ, -самъ (-дисувамъ, -дисамъ) гл. прѣдобявамъ конь тъ, 2) повреждамъ конь тъ съ прѣдобяване. 3) прѣносно, закачамъ, докачамъ, повреждамъ; насилямъ. — ся, арпаладисамъ ся конь тъ; повредихъ ся отъ ечмикъ та

Арпанякъ отъ Зогъ, Зогинна, доходъ даденъ за прѣхрана.

Арса с. дворище, домовище.

Арсланъ с. = Асланъ, левъ.

Арсѫзенъ, -сѫзъ = Хамрешъ, -зинъ

Арсеналъ, с. здание дѣто се стоварватъ военни ѫ орѫдия (и дима) за війна.

Артаинъ и Арѫзенъ; отъ тукъ на тѣлъ, вече, ~~на~~ вече.

артакъ да ся оставишъ, да ся оставишъ вече. по нѣкога и дѣйно артакъ (вече) да ся не начинавашъ. = артѣкъ.

Артарисвамъ (-сувамъ) артарѫисвамъ (-сувамъ) — Артисвамъ (-дисамъ) -ришъ и -рѫишъ гл. притесняванъ — стар.

Артелъ, с. община отъ долнинѫ восинъ чиновѣ, приборници и занаятчии, що живѣятъ задно и ся хранятъ заедно.

Артисвамъ (-сувамъ), -самъ (-чисъ). оставамъ повече отъ колко то ти трѣба; нѣмъ то чесувамъ, прѣсѣкъ, отъсувамъ.